

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Cypern har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 EG och artikel 8.1 i direktiv 98/34/EG ⁽¹⁾, genom att ha förbjudit marknadsföring av biodrivmedel som framställts av genetiskt modifierade växter och genom att ha antagit artikel 6 i lag nr 66(I) från 2005 utan att kommissionen först hade underrättats, och
- förplikta Republiken Cypern att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom den cypriotiska lagen nr 66(I) från 2005 "peri Proothisis tis Chrisis Biokafsimon i allon Ananeosimon Kafsimon gia tis Metafores" (om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel) införlivas direktiv 2003/30/EG om främjande av användningen av biodrivmedel eller andra förnybara drivmedel med cypriotisk rätt. Avsnitt 6 i den cypriotiska lagen innehåller dock bestämmelser som förbjuder marknadsföring av biodrivmedel som framställts av genetiskt modifierade växter.

Odlingen av tillåtna underarter av genetiskt modifierade växter i Europeiska unionen är laglig enligt direktiv 2001/18/EG och förordning (EG) nr 1829/2003. De biodrivmedel som framställts från genetiskt modifierade växter omfattas dock inte av de aktuella lagbestämmelserna och därmed är det nödvändigt att granska om bestämmelserna står i överensstämmelse med artiklarna 28–30 EG.

Vad beträffar åsidosättandet av artiklarna 28–30 EG anser kommissionen i första hand att det cypriotiska förbudet inte är nödvändigt för att skydda något allmänintresse, och i andra hand att de nationella bestämmelserna, som helt förbjuder en produkt, står i strid med proportionalitetsprincipen.

Vad beträffar åsidosättandet av direktiv 98/34/EG gör kommissionen gällande att avsnitt 6 i lag nr 66(I) från 2005 utgör en teknisk reglering i den mening som avses i artikel 1 och som inte ingår i undantaget i artikel 10.1 första strecksatsen i direktivet. Därmed var de cypriotiska myndigheterna skyldiga att underrätta kommissionen om ovan nämnda åtgärd. Eftersom de cypriotiska myndigheterna har vidtagit åtgärden utan föregående underrättelse har de åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 8 i direktiv 98/34/EG.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

Talan väckt den 28 maj 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-192/09)

(2009/C 180/58)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Balta och H. te Winkel)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG ⁽¹⁾ av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG ⁽²⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet med nationell rätt löpte ut den 15 september 2007.

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 54.

⁽²⁾ EUT L 201, s. 37.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 8 juni 2009 — Volvo Car Germany GmbH mot Autohof Weidensdorf GmbH

(Mål C-203/09)

(2009/C 180/59)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Volvo Car Germany GmbH

Motpart: Autohof Weidensdorf GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 18 a i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder mot en nationell lagstiftning enligt vilken en handelsagent inte har rätt till gottgörelse i samband med att huvudmannen säger upp avtalet i de fall då det vid tidpunkten för uppsägningen av agenturavtalet visserligen fanns särskilda skäl för att omedelbart häva avtalet på grund av försummelse som kan anses bero på handelsagenten, men att avtalet inte sades upp av dessa skäl?